

LO MELATCHÓN É LO TSARET PATOIS D'ANTEY-SAINT-ANDRÉ (PAR MARCO POLETTO)

[1-2] Y ave én queu én melatchón qu'i ché pormonive to fier, i trottive é i dzoyéve avoué lé minó dou veladzo. Én bé dzor, sisse minó ché son deu : « Ah ! Sareu toteun bièn si lo melatchón y avisse én tsaret ! ».

[3-4] Adón lo greu ie di : «Épé ! Vo lo fézo poué mè si tsaret ! ». Adón y a pré dé lan, lo martélé, la résetta, lo verboquén, dé staquette, désèn y a résó, copó, tsapotó, é pin ! é pan ! é pin ! é pan ! ...y a fran fé én bé tsaret.

[5-6] Poué y a fé lé rovve dé beuc, lé-z-à sequioye é lé-z-à montoye ou tsaret. V'isso vu véo sonve ézo lé minó. É lo melatchón, co pieu ézo, iù dévàn é lo tsaret déré !

[7-8] Arrevó lo ten dé ramassé lé pomme, lé minó lé-z-àn tsardjè dussù lo tsaret. Én bé dzor, y an tsardzé lo tsaret combio dé pomme, mémo si lo melatchón lé préyive én dizèn : « Po paé, y e tro pézàn ! ».

[9-10] Ma lé minó ie y an po créyù, é y an contignì a djontà dé pomme ou tsaret, mémo can lo melatchón y é partì... é lo tsaret y a fé...crac ! Lo melatchón avoué dé greuse légremme i jouèi che dizive : «Naa ! Mondjemè... mon bé tsaret !».

[11-12] Bièn aló qué lo greu i passive pé dé lé ! É y a démandó : « Coui y a qu'i pioue ? ». Lé minó ie répondon : «Ah ! Y é lo melatchón : chon tsaret ch'è to débouélo ».

[13-14] Adón lo gran y a détacó lo tsaret, y a torna pré lo martélé, la résetta, lo verboquén é lé staquette... é pin ! é pan ! é pin ! é pan !... Y a arendzé lo tsaret.

[15-16] Lo melatchón y éve to ézo é y a deu i minó : « Si queu, préné-vo varda dé tsardzé tro dé pomme su mon tsaret ! ». É lé minó dou veladzo, cheu ézo qué lo melatchón y ave queuttó dé pioà, y an dansé én serquio outor dou tsaret.